

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 185/2012-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. júna 2012 predbežne prerokoval návrh Ing. T. T., Česká republika, zastúpeného advokátkou Mgr. E. P., P., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/42/11-K z 2. februára 2012 a takto

r o z h o d o l :

Návrh Ing. T. T. **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnený.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 19. marca 2012 doručený návrh Ing. T. T. (ďalej len „navrhovateľ“), na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „Výbor“) sp. zn. VP/42/11-K z 2. februára 2012.

2. Navrhovateľ uviedol, že 1. septembra 2011 bol ustanovený do verejnej funkcie – predsedu predstavenstva N., a. s.

Proti navrhovateľovi ako predsedovi predstavenstva N., a. s., bolo začaté konanie vo veci porušenia ustanovenia čl. 5 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný zákon“) z dôvodu, že navrhovateľ ako verejný funkcionár vykonáva súčasne aj podnikateľskú činnosť (funkciu konateľa) v spoločnosti A., s. r. o., Česká republika.

Navrhovateľ listom z 31. októbra 2011 uviedol, že čo sa týka výkonu funkcie konateľa v spoločnosti A., s. r. o., so sídlom v Českej republike, je toho názoru, že túto činnosť môže vykonávať, pretože zastáva názor, že zákony Slovenskej republiky by sa mali vzťahovať pre daný štát, teda iba pre Slovenskú republiku.

Napadnutým rozhodnutím sp. zn. VP/42/11-K z 2. februára 2012 Výbor uložil navrhovateľovi pokutu v sume zodpovedajúcej šesťnásobku mesačného platu verejného funkcionára, a to vo výške 4 614 €.

3. Podľa názoru navrhovateľa *„ústavný zákon nestanovuje tzv. exteritoriálnu pôsobnosť tejto právnej normy a má za to, že pôsobí len na území Slovenskej republiky. Nie je preto spravodlivo možné, požadovať od verejného funkcionára, aby sa vzdal funkcie konateľa v spoločnosti so sídlom a pôsobením v Českej republike.“*

Navrhovateľ zároveň uviedol, že v napadnutom rozhodnutí Výboru *«je uvedené, že navrhovateľ počas výkonu verejnej funkcie vykonáva podnikateľskú činnosť (funkciu konateľa) v spoločnosti A., s. r. o., Česká republika, čím porušil ustanovenie čl. 5 ods. 2 ústavného zákona(...) Takéto tvrdenie považujeme za zmätočné, nakoľko podnikaním sa v súlade s § 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka rozumie: „sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku.“ Výkon funkcie konateľa obchodnej spoločnosti nie je podnikaním, nakoľko konateľ obchodnej spoločnosti nevykonáva podnikateľskú činnosť vo vlastnom mene, ale v mene spoločnosti, ktorej je štatutárnym orgánom. Keďže výkon funkcie konateľa obchodnej spoločnosti nie je podnikaním, nemôže byť výkon funkcie konateľa považovaný za konanie v rozpore s čl. 5 ods. 2 ústavného zákona.»*

4. V závere navrhovateľ v uvedenej veci ústavný súd požiadal, aby preskúmal napadnuté rozhodnutie a následne ho zrušil.

II.

5. Podľa uznesenia sp. zn. PLZ. ÚS 1/07 z 2. mája 2007 prijatého podľa § 6 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) o zjednotení odchylných právnych názorov senátov ústavného súdu na konanie vo veciach podľa čl. 9 a nasl. ústavného zákona sa na toto konanie vzťahuje § 25 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého sa každý návrh predbežne prerokuje.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 73a ods. 1 zákona o ústavnom súde sa konanie o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona.

Podľa § 73b ods. 2 zákona o ústavnom súde o návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu

pri výkone funkcií verejných funkcionárov, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

Podľa § 73b ods. 4 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu je konečné.

6. Z návrhu navrhovateľa, napadnutého rozhodnutia, ako aj z vlastných zistení ústavný súd zistil tieto skutočnosti:

Navrhovateľ je predsedom predstavenstva obchodnej spoločnosti N., a. s., túto funkciu vykonáva od 1. septembra 2009.

Výbor listom z 11. októbra 2011 navrhovateľa ešte pred začatím konania upozornil na skutočnosti, že verejný funkcionár v zmysle čl. 5 ods. 2 ústavného zákona nesmie byť štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, členom riadiaceho, kontrolného alebo dozorného orgánu právnickej osoby, ktorá bola zriadená na výkon podnikateľskej činnosti, okrem valného zhromaždenia a členskej schôdze. Verejný funkcionár nesmie podnikateľ; to sa nevzťahuje na výkon povolania, ktoré môže vykonávať len fyzická osoba za zákonom ustanovených podmienok.

Navrhovateľ v reakcii listom z 31. októbra 2011 nepoprel, že vykonáva funkciu konateľa v spoločnosti A., s. r. o., Česká republika, a uviedol, že čo sa týka podnikateľskej činnosti v Českej republike, dostal informáciu, že túto činnosť môže vykonávať, pretože uvedené zákony by sa mali vzťahovať na daný štát, teda iba na Slovenskú republiku.

Po zistení relevantných skutočností vydal Výbor 2. februára 2012 rozhodnutie, v ktorom konštatoval, že konaním navrhovateľa došlo k porušeniu čl. 5 ods. 2 ústavného zákona, za čo mu v súlade s čl. 9 ods. 10 písm. d) ústavného zákona uložil pokutu v sume 4 614 €. V odôvodnení uviedol, že po vykonanom dokazovaní bolo dostatočne preukázané, že navrhovateľ porušil ústavný zákon, pretože vykonával v čase verejnej funkcie i funkciu konateľa obchodnej spoločnosti, čo je podľa čl. 5 ods. 2 ústavného zákona zakázané. Navrhovateľ aj napriek výzve Výboru nevyužil možnosť vyjadriť sa k začatiu konania podľa čl. 9 ods. 4 ústavného zákona.

Rozhodnutie Výboru z 2. februára 2012 bolo navrhovateľovi doručené 20. februára 2012.

7. Preskúmaním návrhu navrhovateľa, namietaného rozhodnutia Výboru sp. zn. VP/42/11-K z 2. februára 2012 a ostatných príloh dospel ústavný súd k záveru, že návrh navrhovateľa je zjavne neopodstatnený.

Zjavná neopodstatnenosť predmetného návrhu spočíva v podstate v tvrdeniach navrhovateľa, ktoré nesmerujú k obhajobe vlastného konania a jeho súladnosti s právami a povinnosťami uloženými mu ústavným zákonom a ktoré by ústavný súd mohol ako relevantné v rámci konania podľa § 73a zákona o ústavnom súde skúmať.

8. Z citovaného návrhu možno vyvodiť, že navrhovateľ namietal, že:

- ústavný zákon nestanovuje tzv. exteritoriálnu pôsobnosť a pôsobí len na území Slovenskej republiky;

- navrhovateľ nepodniká, keďže výkon funkcie konateľa obchodnej spoločnosti nie je podnikaním, pretože konateľ obchodnej spoločnosti nevykonáva podnikateľskú činnosť vo vlastnom mene, ale v mene spoločnosti, ktorej je štatutárnym orgánom. Keďže výkon funkcie konateľa obchodnej spoločnosti nie je podnikaním, nemôže byť výkon funkcie konateľa považovaný za konanie v rozpore s čl. 5 ods. 2 ústavného zákona.

9. Vo vzťahu k navrhovateľovej námietke pôsobnosti ústavného zákona len na území Slovenskej republiky ústavný súd uvádza, že predmetom ústavného zákona je ochrana verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov. Na tento účel sa v čl. 2 ústavného zákona vymedzuje okruh osôb taxatívnym výpočtom jednotlivých kategórií verejných funkcionárov, na ktorých sa navrhovaná právna úprava vzťahuje. Pri takto konštruovanej pôsobnosti právneho predpisu nejde o priestorovú (teritoriálnu) pôsobnosť, ale o tzv. osobnú pôsobnosť, ktorá implikuje otázku platnosti právneho predpisu pre konkrétnu skupinu osôb, v danom prípade verejných funkcionárov.

Z uvedeného vyplýva, že aj právnym predpisom (ústavným zákonom) stanovené obmedzenia súvisiace s výkonom postavenia verejného funkcionára, resp. nezlučiteľnosť niektorých funkcií, zamestnaní a činností sa viažu na osobu verejného funkcionára bez

ohľadu na ich potenciálny výkon mimo územia štátu. V opačnom prípade by takýto postup mohol viesť k obchádzaniu zmyslu a účelu právneho predpisu.

10. Vo vzťahu k námietke navrhovateľa, že výkon funkcie konateľa obchodnej spoločnosti nie je podnikaním, ústavný súd poukazuje na znenie prvej vety čl. 5 ods. 2 ústavného zákona, podľa ktorej verejný funkcionár nesmie byť štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, členom riadiaceho, kontrolného alebo dozorného orgánu právnickej osoby, ktorá bola zriadená na výkon podnikateľskej činnosti, okrem valného zhromaždenia a členskej schôdze.

Z dôvodu, že samotný navrhovateľ potvrdil výkon funkcie konateľa v obchodnej spoločnosti A., s. r. o., ústavný súd považuje rozhodnutie Výboru za správne a nemá k tomu čo dodať.

11. Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že všetky námietky navrhovateľa proti napadnutému rozhodnutiu uvedené v jeho návrhu sú zjavne neodôvodnené a nezakladajú také dôvody na spochybňovanie napadnutého rozhodnutia Výboru, ktoré by bolo potrebné posúdiť po prijatí návrhu na ďalšie konanie. Ústavný súd preto návrh navrhovateľa ako celok odmietol už pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

12. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. júna 2012